

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Stuk (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Stuk", i Bang, Herman: *Stuk*, udg. af Paul Nørreslet , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang07val-shoot-idm140472355017872/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Stuk

rent refererende Tone, som han altid anvendte i Omtalen af mindre frugtbringende Transaktioner, og hvori han rangerede Tabstallene ind som givne Regnskabsposter, summerende og adderende de uskyldige Tal i lange Kolonner, der langsomt beroligede Nerverne.

Han opgjorde Summerne, idet han til en Begyndelse dvælede ved enkelte Tusinder, der »maaske for Øjeblikket kunde vise sig mere tvivlsomme«; han afvejede Taxationsværdierne, ansættende lavt: Lad os sætte lavt, mine Herrer, blev han ved at sige: vi sætter lavt – af Hensyn til Tiderne; og han afrundede Summerne »med alle de upaaagtede Værdier«, som han kaldte dem: Inventar, Garderobe, Dekorationer ...

Han specificerede, bladende i sine Papirer, mens han klatrede fra tusind til tusind. Excellencens Hørerør gik op og ned som i samstemmende Nik.

– Overfor disse Værdier, mine Herrer, sagde Konferensraaden, staar da for Banken de halvanden tinglæste Million.

Han lukkede Mappen og saa' for første Gang op. De Herrer var længst beroligede og akklamerede Oplysningerne, gørende smaa private Bemærkninger fra Stol til Stol. Og som noget ganske selvfølgelig tilføjede Konferensraaden en Bemærkning om den foreløbige Overtagelse af Driften: man var med Skuespillerne saa godt som enig og vilde af deres Midte lade vælge en kunstnerisk Ledelse.

De Herrer skød allerede Stolene tilbage for at bryde op, tilfredse og højrostede: For Hr. Henrik Hansen var der ikke megen Tid: han boede endnu paa Strandvejen – flyttede først ind til Jul ... Dumheder, Dumheder, sagde Generalkonsul Brodersen ... Ja – Damerne, sagde Hr. Henrik Hansen og trak paa Skuldrene; det er Damerne ...

Men Konferensraaden holdt de Herrer tilbage: Hva', raabte Excellencen, hva' sier han? er der mere? han var højest misfornøjet.

– Ja, Excellence, raabte Konferensraaden: der var en Meddelelse endnu.

De Herrer satte sig, ret surmulende, og kun Konferensraaden blev staaende foran sin Stol, støttet til Bordet:

– Det er foreløbig kun, sagde han, en kort Meddelelse, jeg kan gøre de Herrer. Alle nærmere Oplysninger vil jeg – som De vil kunne forstaa – naturligvis først senere se mig i Stand til at yde Bankraadet. Staden København – sagde han, og det var, som han uvilkaarligt hævede Røsten – ser sig, for at fyldestgøre en saa hastig Udviklings